

ספרוי – אוצר החסידים – ליבאָויטש

מאמרי ומקנה רב; אלה מסע ה'תשמ"א

מאהת

כבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

זצוקללה"ה נג"מ זי"ע

שני אודסאהן

מליבאָויטש

בלתי מוגה

יוצא לאור לש"פ מוטות-مسעי, ראש-חודש מנחם-אב, ה'תשפ"ה

יוצא לאור על ידי מערכת
"אוצר החסידים"

ברוקלין, ניו

777 איסטערן פֿאַרְקוֹווּי

שנת חמישת אלפים שבע מאות שנים ו חמיש לבריאה
שבעים וחמש שנה לנשיאות כ"ק אַדְמוֹר זי"ע

©

Published and Copyright 2025 by
LAHAK HANOCROS INC.

788 Eastern Parkway Suite #408 | Brooklyn, New York 11213

Tel. (718) 604-2610

info@lahak.org • <http://www.lahak.org>

The Kehot Logo is a registered trademark of Merkos L'inyonei Chinuch.

5785 • 2025

Printed in the United States of America

נדפס בדפוס

CH Print & Ship

478 Albany Ave. Brooklyn N.Y. 11203

(718) 771-5000

נסדר והוכן לדפוס

על ידי חיים שאול בן חנה

בדפוס "עוד הנחות בלה"ק"

(718) 604-2610

נדפס בסיווע ולזכות יצחק בן לאה וזוגתו רבקה ויקה בת רחל ומשפחתם שיחיו

בס"ד.

פתח דבר

לקראת ש"פ מטות-משמעותי, ראש חדש מנהם-אב הבעל"ט, הנו מוצאים לאור (בஹזאה חדשה ומתוקנת) מאמרם ד"ה ומקנה רב גוי, שנאמר בתהוועדות ש"פ מטות, מבה"ח מנהם-אב, וד"ה אלה מסעיגו', שנאמר בתהוועדות ש"פ מסעיגו', ראש חדש מנהם-אב ה'תשמ"א — הנחה בלתי מוגה.

*

בתוך הוספה — מכתב (תדף מסרבי אגרות-קדוש שמיכינים עתה לדפוס).

*

ויה"ר שנזכה תיכף ומיד ממש לקיום הייעוד "הקיים ורנו גוי", ומלכנו נשיאנו בראשם, וישמיינו נפלאות מתורתו, "תורה חדשה מאתי יצא".

עוד הנחות בלה"ק

נעש"ק ור"ח מנ"א, ה'תשפ"ה
שבענימ ווחמש שגה לונשיאות כ"ק איזמור זי"ע
ברוקלין, ג.י.

תוכן המאמרים

ומקנה רב, ש"פ מטוות, מהה"ח מנהם-אב

הטעם שבני גד ובני ראוון בחרו בעבר הירדן, שהיתה ארץ מקנה – לפי שרצו להיות בתבודדות מהעולם, עד המבוואר בוגר לחילוק בין יוסף לשבטים, שכיוון שהשבטים היו בבח"י מוכבתא מתאה שביב"ע, הוצרכו להיות בתבודדות והבדלה מהעולם, ולא כמו יוסף, נשמה דאצילות, שבחיותו בעולם הי' יכול להיות מרכיבה לאלקות. וזה גם חילוק בין עובדי ה' בגופם (עובד אלקים), לעובדי ה' בנשומותם (עובד הוי').

הקדמת ענין המס"נ – חלוצים תעברו – לעבודה בבירור הגוף וכיבוש עבר הירדן, והיתרונו שנעשה ע"ז גם אצל עובדי ה' נשמותם, **שכט**

אלה מסעى, ש"פ מסעى, ראש חדש מנהם-אב

ענין מ"ב המסעות הוא כללות עבודת האדם במשך כל ימי חייו, ובפרטיות יותר בכל יום, שצ"ל באופן של עלי' בקודש, ועד לעלי' שלא בערך, בבח"י יצ"מ, שזוהי העבודה דק"ש, שסימנה בענין יצ"מ. וכן מספר המסעות הוא מ"ב, הקשור עם שם מ"ב, שעיננו עוז וסיוע בעבודת הعلاה מלמטה למעלה.

הנתינת כח לענין המסעות הן מבח"י משה, שושבינה דמלכא, שפועל המשכה מלמטה למעלה, מוצאייהם למשיעיהם, והן מבח"י אהרן, שושבינה דמטרוניתא, שפועל הعلاה מלמטה למעלה, משיעיהם לМОצאייהם

שלג

ב"ד. ש"פ מטוות, מבה"ח מנחים-אב, ה'תשמ"א

(הנחה בלתי מוגה)

ומקנה רב הי' לבני רואבן ולבני גד גוי ויראו את ארץ יזרע גו' והנה המוקם מקום מקנה ויבאו בני גד ובני רואבן ויאמרו גו' יותן את הארץ הזאת לעבדיך לאחוזה וגוי¹. ועל זה השיב להם משה בדברי תוכחה, ולבסוף אמר להם אם תחלצו לפני ה' גוי והיתה הארץ הזאת לכם לאחוזה וגוי². וצריך להבין³, למה בחרו בני גד ובני רואבן בעבר הירדן דוקא. ובפרט שהי' זה בסוף שנת הארבעים, אחרי ששמעו כו"כ פעמים את מעלה ארץ ישראל, ואעפ"כ בעבר הירדן. והגמ' שאמרו והנה המקום מקום מקנה גוי ולעבדיך מקנה⁴, מ"מ, הא גופא דורש ביאור, מהו העני שדוקא להם הי' מקנה רב, ולכן בחרו בעבר הירדן. גם צריך להבין⁵, מה תלוי בכךosh הארץ דוקא, שהתנה עמהם (משה) שם תחלצו לפני ה' גוי ונכבהשה הארץ לפני ה'⁶, אז דוקא והיתה הארץ הזאת (עבר הירדן) לכם לאחוזה.

ב) **אך** העניין הוא, הנה, מה שחלק מוהשטים נטלו חלק בארץ ישראל, מעבר הירדן מערבה, וחלקם (בני גד ובני רואבן וכו') נטלו חלקם מעבר הירדן מזרחה, הרי זה תלוי בנסיבות ההפרש באופן עבודתם. ובתקדים, שידוע⁷ ההפרש בין יוסף לכל השבטים, שהשבטים היו רועי צאן, כמו"ש רועה צאן עבדיך, והיינו שבחרו להם עבודה כזו שלא תבלבל אותם מבדיקותם באקלות, שהרי הרועה הוא בתפקידות מן העולם שמסביבו (ועד שהוא מובדל גם מהצאן, שרוועים מעצם), והוא רק משגיח עליהם באופן מקיף), ולכן היו השבטים רועי צאן [וכן האבות, שהן הרכבה⁸, שכל אביהם כולם היו קדושים ומוכדים מעוניין עזה"ז כו' (כמבואר בתניא⁹], כדי שיוכלו להיות מרכיבה לאלקות

רנה [רפא] ואילך; המשך תרס"ז ע' שטו

1) פרשנו לב, אה.

2) שם, כיכב.

[תיכון] ואילך. וראה גם מאמרי אדרמור הוקן

3) ראה רד"ה ומקנה רב תרס"ז (המשך תרס"ז ע' שח [תינ]).

4) שם, ד.

תקס"ה ח"א ע' קצב ואילך. תו"ח ויחי רמב,

5) שם, כב.

ד ואילך. סה"מ תרל"ג ח"א ע' סג ואילך.

עדות"ת ע' קג ואילך. תרפ"ח ע' כג ואילך.

6) בהבא לקמן — ראה ד"ה הניל

(7) ויגש מז, ג.

8) ב"ר פמ"ז, ג. פפ"ב, ג.

9) פכ"ג.

באה"ת פרשנו ע' אישלט; סה"מ תרכ"ט ע'

גם בהיותם בעוה"ז כו'. משא"כ יוסף שהי' טרוד בעסקיו, כמ"ש¹⁰ ויבוא הביתה לעשו מלאכתו (המלאכה שלו), וגם מלאכתו של פוטיפר שהי' שר הטבחים לפרטה מלך מצרים, ואח"כ הי' משנה לפרטה מלך מצרים¹¹ (שהי' מושל בכיפה¹²), ועוד שנאמר בר' ובcludיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו גו', וכל הארץ באו מצרים לשבור אל יוסף¹³, וכיוון שצ'יל נשאת וננתת באמונה¹⁴, הרי כל עסקיו של יוסף בעניינים אלו היו באמונה כו', ואעפ"כ לא הי' לו מזה שום מניעה בעבודתו, שוגם בעת טרדתו בענייני העולם, הי' בשעת מעשה מרכבה לאלקות. וזהו שיוסף הוא למעלה מהשבטים, כמ"ש¹⁵ משתחווים לי, לפי שהיתה בו המעלת שהי' יכול להיות מרכבה לאלקות גם בהיותו טרוד כו'. ולכן כתיב¹⁷ ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוوهו, עד שהחboro' שהוא איש מצרי, לפי שמצד אופן עבודתם לא יכול להכיר שוגם בשעת הטרדה בענייני העולם הי' יוסף מרכבה לאלקות. וזהו גם מ"ש¹⁸ ואלה תולדות יעקב יוסף, שהי' עיקר תולדותיו, וכל מה שאירע לעקב ארע ליעסף¹⁹, לפי שיוסף הוא למעלה מכל השבטים.

וביאור הענין הוא, דהנה השבטים הם בבחוי' מרכיבתא תחתה שבועלמות בי"ע²⁰, שעוזי²¹ ומשם יفرد גו', היינו שבועלמות בי"ע יש עניין של פירוד כו', וצ'יל פרישה והבדלה מן הרע, ולכן הי' רועי צאן, כדי שיהיו בתובודות והבדלה מענייני העולם. אמן יוסף הי' נשמה_DACZILOT, שאצלות הוא עולם האחדות²², והיינו, שאף שיש בו כל העניינים שבבי"ע, וכדיוק הלשון ומשם יفرد, היינו שהמקור לכל העניינים שבבי"ע הוא באצלות, מ"מ, שם הם באופן של אחדות לגמרי, בבחוי' ביטול לאלקות. ולכן הי' יכול להיות מרכבה לאלקות גם בהיותו עסוק בענייני העולם, שלא התרידו אותו, לפי שמצד נשמהו, נשמה DACZILOT, הנה גם ענייני העולם הם אלקות.

(10) ישב לט, יא. וראה תרגום אנקלוס עה"פ.

(18) ישב שם, א. וראה ביאורי הזוהר לאדרוי' האמצו' כת, ד [עו, א] ואילך.

(11) פרש"י מקץ שם, מב.

(12) ראה מכילתא בשלח יד, ה. זה"ב ו, ולהצ"ץ ח"א ע' קסח ואילך.

.א.

(19) פרש"י עה"פ, מב"ד פפ"ד, ו.

(20) ראה תו"א ויצא כד, א.

(21) בראשית ב, י. וראה תו"א בראשית ו, ב. וישב כז, ד. ובכ"מ.

(14) שם, נג.

(22) ראה זח"ג (רע"מ) פג, א.

(15) שבת לא, א.

(16) וישב לו, ט.

זהענין בעבודת האדם, דהנה ידוע²³ שיש ב' בחינות בעובי ה', עובי ה' בנשماتם ועובי ה' בגופם. עובי ה' בגוף, הרי הגוף תופס מקום אצלם, ומתחסקים עמו, ולכן ה' מבלב אליהם, וצ"ל פרישות מענייני הגוף, שזהו עניין הנדרים שהוא סיג לפרישות²⁴, כדי שלא תבלבלו בעבודתם. אמן עובי ה' בנשماتם הם למעלה מזה, ולכן הגוף אינו מבלב בעבודתם, ואדרבה, מצד נשמתם יכולים הם להעלות גם את הגוף, וכמו החכם שהוא עוקר את הנדר²⁵. ובפרטיות יותר הוא ההפרש בין עובי אלקים (שזהו העבודה שמצד הגוף) ועובי הוא (שזהו העבודה שמצד הנשמה)²⁶.

ג) ובזה יובן ההפרש בין בני גד ובני רואבן וכוכ' לשאר השבטים, לשאר השבטים היהתה עבודתם בכח' עובי ה' בנשماتם, ולכן היו יכולים לבוא לארץ נושבת, היינו בהתלבשות בדברים גשמיים, משא"כ בני גד ובני רואבן וכוכ' שהיו אנשי מקנה, רועי צאן, היו צרייכים ארץ מקנה דוקא, משום שעבודתם היהתה באופן כזה שצרייכים להיות בהתבoddות מהעולם, ולכן בחרו עבר הירדן דוקא.

ובזה יובן גם מה שהתנה משה עמם שייעברו חלוצים כו', ודוקא אז תה' ארץ עבר הירדן להם לאחוזה, דלהיות שעבודתם הייתה בכח' עובי ה' בגופם, לכן, כדי שיוכלו לבור ולזנק ולהעלות גם את עבר הירדן, שהיה בכלל שאר הארץות לגבי ארץ ישראל [וכדאיתא במדרש²⁷ (הובא בדורושים) שארץ ישראל מקדשת מכל הארץות, וארץ נגען מקדשת מעבר הירדן, והיינו, דאף שעבר הירדן היא בכלל ארץ ישראל לגבי שאר הארץות (שיש בה קדושת הארץות לגבי כמה דיןיהם כמו תרומות ומעשרות וכוכ'²⁸), hari היא בכלל שאר הארץות לגבי ישראל, ארץ שרצתה לעשות רצון קונה²⁹], היו צרייכים להחלץ חושים בכיבוש הארץ, שהוא ע"ה המס"ג, עבודה שלמעלה ממדוח"ג, ועי"ז דוקא יכולן לברר את גופם כראוי, עד שאرض עבר הירדן תה' להם לאחוזה. ועוד זאת, שע"ז יתוסף גם בעבודת שאר השבטים בארץ ישראל, כי ע"י העבודה דעובי ה' בגופם בבירור הגוף, משכा דחויא³⁰, נעשה יתרון גם

(27) במדב"ר פ"ז, ח.

(23) המשך תرس"ו ע' קנה [רח] ואילך.

(28) ראה אציקלופדי תלמודית ערך ארץ ישראל ע' רה. ושות'.

(24) אבות פ"ג מ"ד. וראה לקו"ש ח"ח ע' 191 העරה .32.

(29) ב"ר פ"ה, ח.

(25) כתובות עד, ב.

(30) ראה זה"א לו, ב. תניא פל"א (מ, ב).

(26) ראה המשך תרס"ו שבהערה 6.

בעובדי ה' בנשימתם, עד המבואר בפי מישׁוּ³¹ משכני אחיריך נורצתה, נורצתה לשון רבים, שע"י בירור נה"ב נעשה יתרון גם במרוצת נה"א.

ד) **ויש'** לומר (בדא"פ), שהו גם תוכן עניין העבודה עתה בזמן הגלות, ובפרט בימי בין המצרים, שע"י עבודהינו בזמן הגלות ובחו"ל, אשר מפני חטאינו גلينו מארצנו³² (בעיקר מארץ ישראל הרוחנית), וגם ארץ שרצו להעתה רצון קונה, והוא ע"י הקדמת העבודה דמס"ג, עד הנ"ל בכיבוש הארץ. ע"ז זוכים גם לכיבוש עבר הירדן, כמ"ש³³ כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך, ארץ קני קנייזי וקדמוני³⁴, שכמה דעתך³⁵ קאי על ארץ עמוֹן ומואב כו' שב עבר הירדן, וכמובואר עניינים בעבודה הרוחנית בד"ה אל תצר את מואב לאדמו"ר האמצעי³⁶. ויה"ר שנזכה בקרב מושך לקיים הייעוד כי ירחיב ה' אלקיך את גבולך כפשותו, ארץ קני קנייזי וקדמוני, בביאת משיח צדקנו, בקרב מושך.

(35) ב"ב נו, א. ירושלמי שביעית פ"ז

ה"א. ב"ר ספמ"ד. פרש"י לך לך טו, יט.
דברים ב, ה. וראה לק"ש חכ"ח ע' 214.

(36) נדפס במאמרי אדמו"ר האמצעי
דברים בתקנות.

פמ"ה (ס, ב). רפמ"ז.

(31) שה"ש א, ד. ראה לקות ויקרא ב, ד.
ואה"ת שה"ש ח"א ע' נח ואילך.

(32) תפלה מוסף דיו"ט.

(33) פ' ראה יב, ב.

(34) ספריעה פ. פרש"י שופטים יט, ח.

בש"ד. ש"פ מסע, ר"ח מנהמ'אב, ה'תשמ"א

(הנחה בלתי מוגה)

אללה מסע**י** בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים גוי' ביד משה ואהרן. וידוע הדיקוק בזה (בלקו"ת², וכן בדרושים רבותינו נשייאנו בדורות שלאח"ז³, עד לדודושי כ"ק מו"ח אדרמו"ר נשיא דורנו), להבין לשון אלה מסע**י**, שהוא לשון רבים [דקאי על כל מ"ב המסעות עד בואם אל ירדן יריחו⁴], וכתיב אשר יצאו מארץ מצרים, והרי הארץ מצרים הוא רק יצאה ונסעה ראשונה שנseauו מרעמסס לסעוכות⁵. גם להבין מ"ש ביד משה ואהרן, וגם, שהרי קצת המסעות היו אחרי מות אהרן (וא"כ, אין אפשר לומר אלה מסע**י** גוי' ביד משה ואהרן, היינו שכל המסעות, גם אלה שלאחרי הר ההר שם מות אהרן⁶, היו ביד משה ואהרן). וגם צריך להבין, מהו העניין שכל מ"ב המסעות נפטרו בתורה, שהتورה היא נצחית⁷, היינו שהיא הוראה נצחית בעבודת כל אחד ואחת מישראל בכל מקום ובכל זמן⁸. וכמובן ממה"ש בהתחלה עשה"ד א"נכי ה' אלקיך אשר הוציאך גור', בלשון יחיד, שנאמר לכל אחד ואחת מישראל⁹, וכשם שהוא בעשות הדברות, כן הוא בכל התורה יכולה שניתנה לכ"א מישראל בפרט. וכן הוא בוגע לחלי התורה המדברים ע"ד מצוות השיכרות לכהנים ולויים, שגם הם ניתנו לכל ישראל, וכן להיפך. ועד"ז בוגע לעניינים שניים במיוחד לראשיכם שבטייכם, או לגורך אשר בקרוב מחניך גור¹⁰, שכולם ניתנו לכל אחד ואחת מישראל. וכשם שהتورה ניתנה ומהו ההוראה לכל אחד ואחת מישראל, כן הוא גם בענין הזמן, שכל התורה היא ההוראה על כל הזמן, כולל גם זמן הגלות, ואדרבה, במיוחד על זמן הגלות, שמרובה יותר בכמות מהזמן שלא היו ישראל בגלות, שהרי לאחרי שנצרכ' את ימי הבית הראשון שעמד ת"י שנה, והבית השני שעמד ת"כ

(7) תניא רפי"ז.

(1) פרשנתנו לו, א.

(8) ראה גם רד"ה אלה מסע**י** עת"ר (סה"מ

(2) פרשנתנו פח, ג.

(3) אהה"ת פרשנתנו ס"ע א'שנב. ס"ע עת"ר ס"ע רט [ע' שח] ואילך).

(4) א'שנב ואילך. סה"מ תרמ"ט ע' נתן.

(10) ראה פיסקטא דר"כ פיסקא יב. ילקוט

(5) שם, ג.

(11) לשון הכתוב — ר"פ נצבים.

(6) שם, לח-לט. חוקת כ, גג ואילך.

שנה¹², והמשכן שעמד ל"ט או מ' שנה¹³, הנה הכל ביחס לא הגיע למשך זמן הגלות. וכיון שההתורה היא חיננו ואורך ימינו¹⁴, בהכרח לומר שההוראות שבה שיכוות גם במשך זמן הגלות, שהוא מרובה בכמה משאר הזמנים. ומהז מובן, שגם בעניין המסעות יש הוראה נצחית לכל אחד ואחת ובכל זמן, כולל ובמיוחד בזמן הגלות.

ב) **והענין** הוא, דהנה ידוע¹⁵ שעניין המסעות ישנו בעבודת כל אחד בישראל, שבמשך ימי חייו עבר את מ"ב המסעות. והיינו, שמיד כשנולד אוזי יצא מארץ מצרים, כי בהיותו בעיבור (בבطن אמו) הוא בבח"י גלות (מצרים) הנ בשל לעיבור¹⁶, ובמשך ימי חייו הוא נושא מדרגה לדרגא, עד שבהגיעו למאה ועשרים שנה, אוזי בא אל ארץ החיים העלiona. ועד"ז בפרטiot יותר בכל יום¹⁷, שבתחלת היום הרי זה כאילו נולד מחדש¹⁸, שהוא"ע המשע הראשון, ובסוף היום כאשרomer בירק אפקיד רוחה¹⁹ עולה נשמהתו למעלה לשאוב לה חיים (קדאיתא בפדר"א²⁰), שהוא"ע המשע האחרון. וככלות עניין המסעות בעבודת האדם הוא שציריך להעלות בקדוש²¹, לעלות מדרגה לדרגא בעבודתו בקדושה גופא, והיינו, שנוסף לכך שמיד ב策תו לאיר העולם ה"ה בבח"י קדושה, שיש לו גוף קדוש, ואז היא גם תחלת כניסה נפש הקדשה²², צריך להוסיף ולהעלות בקדוש, היינו, להיות במצב של עלי"י מדרגה לדרגא, בבח"י קדושה גופא וכו'. ועד"ז בכל יום ויום צ"ל בעבודתו בבח"י על"י מדרגה לדרגא, בבח"י סולם מוצב ארצתו ורשו מגיע השמיימה²³, עד שבסוף היום עולה נשמהתו למעלה לשאוב לה חיים מקור החיים העלוני.

ובזה יובן גם מה שמספר המסעות הוא מ"ב, כמבואר בקבלה²⁴, שם מ"ב הוא השם שענינו להיות לעזר וסיווע וננתינה כח בכל עבודה

(19) תהילים לא, ג.

(20) פ"ב. ב"ר פ"ד, ט. וראה ד"ה אתה נצחים תרע"ה (המשן תער"ב ח"ב ע' איקלה [ח"ה ע' איתקנן]). סה"מ קונטרסים ח"ב תמב, ב. ובכ"מ.

(21) ראה ברכות כח, א. ושות'.

(22) ראה ספר השיחות תנש"א ח"א ע' .71 העדרה .735

(23) לשון הכתוב — ויצא כה, יב.

(24) ראה פרי עץ חיים שער הקדרושים רפ"ב. לקו"ת פרשנתנו פט, ג. צב, ב. צה, ג. ואילך.

(12) יומא ט, א.

(13) ראה לקר"ש חלב' ע' 31 ובהערה .31*

(14) נוסח תפלה ערבית.

(15) דגל מחנה אפרים ריש פרשנתנו בשם הבуш"ט. וראה לקר"ש חכ"ג ע' .225

(16) ראה לת'ת להאריז"ל ר"פ שמות הובא להלן במאמר). תו"א ר"פ וארא.

(17) ראה אוח"ת פרשנתנו ס"ע א'שנוב. ע' אישנו ואילך. ע' א'שנוב.

(18) ראה איכ"ר פ"ג, ח. מדרש תהילים כה, א. שו"ע אדה"ז או"ח רס"ד.

של העלה מלמטה למעלה, וזהו גם עניין מ"ב המשועת, דהיינו שעניין המשועת הוא עלי' מלמטה למעלה, הרי זה שיך לשם מ"ב, הקשור עם מספר מ"ב.

והנה العلي' מדרגה לדרגה בעניין המשועת צריכה להיות באופן שלא בערך מדריגתו הקודמת, שהרי כל זמן שיש לו איזו שיכות למדריגתו הקודמת, אין זה נקרא בשם נסיעה אמיתי.²⁵ וזהו גם מ"ש אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים, לפי שככל מדריגת שעולתה ממנה היא בבח"י מצרים לגבי המדריגה שלאחרי, ולכן המשע ממנה נקרא יציאת מצרים.²⁶ ובעבודת האדם בכל יום הו"ע העבודה דק"ש²⁷ [שהיא הינה לתפלה, דעתך התפלה היא תפלה העמידה, כעבדא קמי מררי]²⁸, שזהו מה שאומרים בסיום ק"ש אני ה' אלקיים אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים²⁹ (כמובואר בתניא³⁰ ובדרושים המבאים עניינים אלו³¹). וזהו גם מה שהפרשה ראשונה דק"ש (שהיא עיקר עניין ק"ש, ולגבי כמה עניינים מסויקה פרשה זו, כמו בלילה של שימורים וכיו"ב) יש בה מ"ב תיבות, לפי שעוניה הוא العلي' שע"י שם מ"ב. ובזה גופא יכול להיות שדרגת הקדושה שעומדת בה היום נקראת מצרים לגבי הדרגה שלאחרי, דאף שהוא במצב של מס' ג', מ"מ הרי זה נקרא מאך, מ"א שלך³³, וכיון שהקב"ה הוא א"ס, הרי יכול לעלות למעלה מזו עד א"ס.

ג) והנה במסע הראשון נאמר⁵ ויסעו מרעם סגו'. וייל' בדא"פ עניינו בעבודת האדם, ע"פ המובואר בלאית להאריז'ל ר"פ שמות, זול': "להיות כי ע' פנים ל תורה"³⁴, וא' מהם הוא רמז, והנה ירידת ישראל לזרים הוא רומו אל הولد בעודו תוך בטן אמו בין המזרים ההמה", וממשיק שם: "את פיתום³⁵ הוא הפה, כי שם כל התאות להתחזק בו את היצחר לאכול ולשתות, וזהו פיתום פ"י תהומ'³⁶, כי אומר הב הב לאכול ולשתות וכו', ואת רעמסס³⁵ שהוא המסע לעכל המאכל, והוא מס' ס

(31) ראה לקו"ת שלח לח, ב. מט, ב.

(32) רמ"א או"ח ס"ס תפא. ש"ע אדה"ז

(25) ראה לקו"ת שלח לח, ד. לקו"ש שם ואילך. וש"ג.

(33) תו"א מקץ לט, ד. סהמ"צ להצ"צ שם.

(34) ראה זהר ח"א מז, ב. ח"ג כ, א. רטו,

א. רכנג, א. במדבר פ"ג, טז.

(35) שמות א, יא.

(36) שמואיר פ"א, ג.

(26) ראה גם לקו"ת פרשנתנו שם פט, ב.

ואה"ת שם ע' אישס.

(27) ראה אה"ת שם ע' אישנו ואילך. ע' אישס.

(28) שבת י, א.

(29) שלח טו, מא.

(30) ספמ"ז. וראה גם אה"ת שם ע' אישנה.

ר"ע". והיינן, שרעמסס מרמז על כל היעיכול, שעוז"נ³⁷ מל' כריסי זיני ביש', כי עיקר עניין ملي כריסי הוא ע"י כל היעיכול, וועוז"נ³⁸ ווישמן ישורון ויבעת. וזהו עניין המשע הראשון, ויסעו מרעמסס, שהוא העלי ממה מקום דויישמן ישורון ויבעת. ואח"כ באים שאר המשעות, עד שבאים אל ירדן ירicho.

ד) והנה ידוע שכל עבודה צריכה נתינתה כח וסיווע מלמעלה, זהה ר"ו³⁹ מ"ש ויכתוב משה את מוצאייהם לمسעהם⁴⁰, דמשה הוא שושבינה דמלכא⁴¹, שהוא המשיך כח מלמעלה, וההמשכה היא ממויציהם, היינו מקור וומצא הנשומות, אל מסעיהם, למטה מטה. וממשיך ואלה מסעיהם למויציהם, שע"י נתינתה כח זו באהה העבודה דמשעות אלו מלמטה למעלה, שהו ע"י אהרן, שושבינה דמטרונייתא⁴¹, שהוא המעלה את נשמות ישראל, כמו"ש⁴² בהעלותך את הנרות גו, ועוד אלה מסעיהם למויציהם, שעולה למעלה עד לבחיי מוצאייהם, כמ"ש⁴³ והרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה.

וזהו גם מ"ש אלה מסע'י גו' ביד משה ואהרן, כיוון שבענין המשעות יש צורך בנינתה כח הן מבחיי משה, שושבינה דמלכא, והן מבחיי אהרן, שושבינה דמטרוניתא. וענין זה נאמר גם על המשעות שלפני'ז מיתת אהרן בהר ההר, לפי שהפעולה שפעל אהרן במסעות שלפני'ז נשכת ופועלת פועלתה גם על המשעות שלאח'ז, ע"ד הידוע שascal המצוות שהאדם עושה נשאר מהם רושם ופועלה על הזמן שאחר עשיית המזויה. וכמו ברכות התורה שמברכים פעם אחת ביום (ביבוך), וברכה זו נשכת על כל היום, שגמ' שטפסיק באמצע היום מלימוד התורה, הנה אף שההפסיק הוא ע"פ תורה, כגון שטפסיק לעשיית מצוה או להנחתת דרך ארץ ע"פ תורה, מ"מ אינו צריך לברך עזה"פ ברכות התורה, לפי שהברכה שבירך בבורך נשכת על כל היום.⁴⁴ וכן הוא בכמה מצוות, ובכללות הוא בכל המצוות, וכמ"ש בתניא⁴⁵ שהיחוד הנעשה ע"י קיום המצוות הוא ייחוד נצחי לעולם ועד.

(41) זהר ח"א רטו, ב. ח"ב מט, ב. ח"ג כ,

(37) ברכות לב, א.

א (ברע"מ). נג, ב. ערוה, ב (ברע"מ).

(38) האזינו לב, טו. ברכות שם.

(42) בהעלותך ח, ב. וראה לקו"ת

(39) ראה לקו"ת פרשחנו שם צא, ד

בהעלותך בט, ג ואילך.

ואילך. צג, ד. זהה. ד. אואה"ת שם ע' אישנה.

(43) קהילת ב', ג. וראה לקו"ת ר"פ האזינו.

א'שׁד ואילך. סה"מ תרע"ח ע' טהה.

(44) ראה שוו"ע אדה'ז או"ח סמ"ז ס"ז.

(40) פרשחנו שם, ב.

(45) פכ"ה (לב, א).

ה) זהגַת תכלית המסעות היא לבוא אל ירדן יריחו, שיריחו שהיא מנוללה של ארץ ישראל⁴⁶, היא בח"י ריח⁴⁷, ובכללות עם ישראל הרי זה עניינו של משיח צדקנו, עליו נאמר⁴⁸ והריחו ביראת ה' ולא לмерאה עניינו גור⁴⁹ ולא למשמעות אזניו גור⁵⁰, כי אם מורה ודאי⁵¹, שריח הוא דבר שהנשמה נהנית ממנו⁵², הינו שישיך בערך לנשמה, ומ"מ נמשך מבח"י הריח למטה ממנו, למראה עניינו ולמשמעות אזניו. וזהו גם שלعال' יהיו גילוי אלקות בכל העולם, כמ"ש והוא ה' המלוכה⁵², וה' ה' למלך על כל הארץ גור⁵³ אחד ושמו אחד⁵³, כשם שני נכתב כך אני נקרא (קדאיתא בגמרא⁵⁴), והינו, שכשם שה' גילוי שם המפורש (נקרא כשם שנכתב) ע"י הכהן גדול בקדושים ביהוכ"פ, אחת בשנה⁵⁵, שזהו"ע גילוי בח"י היחידה (דاثת היא בח"י ייחידה⁵⁶ בזמן (אחד בשנה), במקום קדה"ק), ובישראל (כח"ג), כך גם לע"ל, בבייאת משיח צדקנו, בח"י היחידה⁵⁷, יהיה הגילוי גם בכל העולם באופין דכשם שאני נכתב כך אני נקרא (בדברי הגמרא⁵⁴, ומהגמרא יומשך למטה בעולם), וכמ"ש⁵⁸ אז האפק אל עמים שפה ברורה לקרוא כולם בשם ה' לעבדו שכם אחד, בבייאת משיח צדקנו, יבוא ויגאננו ו يولיכנו קוממיות לארצנו, בהירה בימינו ממש.

(55) ס"פ תצוה. אחרי טז, לד. וראה ד"ה בסוכות תשבו תשלה"ח (תרומם סה"מ תשרי ע' קלוז ואילך).

(56) תוד"ה עד אחת — מנוחות יה, א.

(57) ראה רמ"ז לזהר ח"ב מ, ב. ח"ג رس, ב. סה"מ תרלה"ה ח"א ע' רס. תרחה"ץ ע' ר. תרצ"ט ע' 207.

(58) צפני⁵⁹ ג, ט. רמב"ם הל' מלכים ספ"א. וראה לקו"ת שם פט, ריש ע' ג.

(46) ראה במדבר פט"ו,טו.

(47) לקו"ת פרשנתנו פט, ב. צא, א.

(48) ישעי' יא, ג.

(49) לקו"ת שם פט, ב. צ, טע"ד.

(50) סנהדרין צג, ב.

(51) ברוכת מג, ב.

(52) עובדי' א, כא.

(53) זכרוי יד, ט.

(54) פסחים ג, א.

הוֹסֶפֶת

[ייג אדר, ה'יתשי"ח]

**הרבות הגדול עובדי
צפרו (מרוקו)**

בוזאי מכיר כתיר בנחיצות הגודלה שהרב חייקין יישאר במרוקו להמשיך עבודתו החינוכית דתית hei חסובה. ولكن בקשתינו שכת"ר ינצל כל אפשרות לטובת הניל', אשר אני מכירו אישית זה הרבה שנים, ולמד והוסמך בישיבתי דפה.

בכבוד ובברכה לפורים שמח ולבשורות טובות

מנחים שנייאורסאהן ליבאואויטש

מצילום המברך.

הרבות הגדול: הרב דוד (מסעודה) עובדייה, רבה של צפרו וגם כיהן כרב בערים רבאט, פאס וمراكש במרוקו. אגרת נספהת אליז — אג"ק ח"ז אגרת ב'ה.

שהרב חייקין: הרב עוריאל חייקין.

ישאר במרוקו להמשיך עבודתו כי'': הי' בשליחות כי' אדרמור' בכמה ערים במרוקו משנת תשט"ו. בחודש שבט תש"ח הגיעו אליו ידיעת שהמלך המרוקאי החליטו לגרשו מהמדינה בהואנה שהוא עובסก בשידול לעלי' לאה'ק. כי' אדרמור' השתדל ורכות בעניין זה במברוקים לשגריר ארה'ב במרוקו, יקונסל ארה'ב בקובלנקה, בהם כתב שהוא מכיר את הרוב חייקין כבר הרבה שנים, ועובדתו היא רק בחינוך דתי ומגדל דור צער שומריו חוק וכי'. אך לא הועיל והשלטונות גירשו אותו מהמדינה.

זעד הנחות בלה"ק

מכון להוצאה לאור תורה כ"ק אדרמור' מליבאוצ'יזש זצוקללה"ה ננג"ט זי"ע

Lahak Hanochos Inc. 788 Eastern Parkway, Suite 408, Brooklyn, N.Y. 11213

Tel. (718) 604-2610 Email: info@lahak.org

ב"ה. יום הבahir כ"ח סיון, ה'תשפ"ה.

שהחיינו וקימנו זהגיענו

הננו שמחים לבשר
כי ניתן להשיג את הספר

תורת מנחם כרך פד

הכיל את מאמרי דא"ח ושיחות קודש
מהן הפסח עד ט"ו תמוז ה'תשל"ו

*

כז ניתן להשיג את פ"ג כרכים הראשונים
ואת סדרת ספרי המאמרים תש"י"א – תש"מ
בחניות הספרים המוביחרות
ובchnerות הספרים קה"ת בארא"ב ובאה"ק

www.lahak.org

או בטלפון: בארא"ב 018-604-718; באה"ק 03-9606-0518

לזכות

הילדה סימא שתחיי

ליום הולדתה ח' אייר ה'תשפ"ה

ולזכות אחיך ואחותה

שלום וחיה שיחיו

נדפס על ידי ולזכות הוריהם

הרה"ת ר' יצחק פרץ וזוגתו מרת רחל טרמל שיחיו פלדמן

ולזכות זקניהם

הרה"ת ר' דוד וזוגתו מרת לאה שיחיו פלדמן

הרה"ת ר' פרץ אוריאל וזוגתו מרת רבקה שיחיו בלוי

מרת מוסיא שתחיי פלדמן

הרה"ת ר' שרגא פיבטל וזוגתו מרת עדה שיחיו סודקוביץ

הרה"ג הרה"ת ר' טוביה וזוגתו מרת חנה פרומט שיחיו בלוי

הרה"ת ר' אליהו פרץ וזוגתו מרת שושנה רייזל שיחיו זילברשטיינס